

La curació del sofriment

Punta de Vacas, Mendoza, Argentina. 4 de maig de 1969

Si has vingut a escoltar un home de qui se suposa es transmet la saviesa, has equivocat el camí perquè la veritable saviesa no es transmet per mitjà de llibres ni d'arengues; la veritable saviesa rau en el fons de la teva consciència com l'amor verdader és en el fons del teu cor.

Si has vingut empès pels calumniadors i els hipòcrites a escoltar aquest home a fi que el que escoltes et serveixi després d'argument en contra d'ell, has equivocat el camí perquè aquest home no és aquí per demanar-te res, ni per usar-te, perquè no et necessita.

Escoltes un home desconegedor de les lleis que regeixen l'Univers, desconegedor de les lleis de la Història, ignorant de les relacions que regeixen els pobles. Aquest home es dirigeix a la teva consciència a molta distància de les ciutats i de les seves malalties ambicions. Allà en les ciutats, on cada dia és un afany estroncat per la mort, on a l'amor succeeix l'odi, on al perdó succeeix la revenja; allà en les ciutats dels homes rics i pobres; allà en els immensos camps dels homes, s'ha posat un mantell de sofriment i de tristesa.

Sofreixes quan el dolor rosegua el teu cos. Sofreixes quan la fam s'apodera del teu cos. Però no només sofreixes pel dolor immediat del teu cos, per la fam del teu cos. Sofreixes, també, per les conseqüències de les malalties del teu cos.

Has de distingir dos tipus de sofriment. Hi ha un sofriment que se't produeix mitjançant la malaltia (i aquest sofriment pot retrocedir gràcies a l'avenç de la ciència, així com la fam pot retrocedir però gràcies a l'imperi de la justícia). Hi ha un altre tipus de sofriment que no depèn de la malaltia del teu cos sinó que en deriva: si estàs impedit, si no pots veure-hi o si no hi sents, sofreixes; però encara que aquest sofriment derivi del cos o de les malalties del teu cos, aquest sofriment és de la teva ment.

Hi ha un tipus de sofriment que no pot retrocedir davant l'avenç de la ciència ni davant l'avenç de la justícia. Aquest tipus de sofriment, que és estrictament de la teva ment, retrocedeix davant la fe, davant l'alegria de viure, davant l'amor. Has de saber que aquest sofriment sempre està basat en la violència que hi ha en la teva pròpia consciència. Sofreixes perquè tems perdre el que tens, o pel que ja has perdut, o per allò que desesperes assolir. Sofreixes perquè no tens, o perquè sents temor en general... Vet aquí els grans enemics de l'home: el temor a la malaltia, el temor a la pobresa, el temor a la mort, el temor a la solitud. Tots aquests són sofriments propis de la teva ment; tots ells delaten la violència interna, la violència que hi ha en la teva ment. Fixa't que aquesta violència sempre deriva del desig. Com més violent és un home, més grollers són els seus desigs.

Voldria proposar-te una història que va succeir fa molt de temps.

Existí un viatger que va haver de fer una llarga travessia. Llavors, va lligar el seu animal a un carro i va emprendre una llarga marxa cap a una destinació llunyana i amb un límit fix de temps. A l'animal el va anomenar "Necessitat", al carro "Desig", a una roda la va anomenar "Plaer" i a l'altra "Dolor". Així doncs, el viatger portava el seu carro a dreta i esquerra, però sempre cap a la seva destinació. Com més veloçment anava el carro, més ràpidament es movien les rodes del Plaer i el Dolor, connectades com estaven pel mateix eix i transportant com estaven el carro del Desig. Com el viatge era molt llarg, el nostre viatger s'avorria. Aleshores va decidir decorar-lo, ornamentar-lo amb moltes coses belles i així ho va anar

fent. Però com més va embellir el carro del Desig més pesant es va fer per a la Necessitat. De tal manera que en les corbes i en els pendents costeruts, el pobre animal defallia i no podia arrossegar el carro del Desig. En els camins sorrencs les rodes del Plaer i el Sofriment s'incrustaven a terra. Així, un dia el viatger es va desesperar perquè el camí era molt llarg i era molt lluny de la seva destinació. Aquella nit va decidir meditar sobre el problema i, en fer-ho, va escoltar el renill del seu vell amic. Va comprendre el missatge i l'endemà al matí va desbaratar l'ornamentació del carro, el va alleugerir dels seus pesos i molt d'hora va portar al trot el seu animal avançant cap a la seva destinació. No obstant això, havia perdut un temps que ja era irrecuperable. A la nit següent va tornar a meditar i va comprendre, per un nou avís del seu amic, que ara havia d'emprendre una tasca doblement difícil, perquè significava el seu despreniment. Molt de matinada va sacrificar el carro del Desig. És cert que en fer-ho va perdre la roda del Plaer, però amb ella va perdre també la roda del Sofriment. Va muntar sobre l'animal de la Necessitat, sobre el seu llom, i va emprendre el galop per les prades verdes fins a arribar a la seva destinació.

Fixa't com el desig pot arraconar-te. Hi ha desigs de diferent qualitat. Hi ha desigs més grollers i hi ha desigs més elevats. Eleva el desig, supera el desig, purifica el desig! Segurament amb això hauràs de sacrificar la roda del plaer però també la roda del sofriment.

La violència en l'home, moguda pels desigs, no resta només com a malaltia en la seva consciència, sinó que actua en el món dels altres homes i s'exerceix amb la resta de la gent. No creguis que parlo de violència referint-me tan sols al fet armat de la guerra, on uns homes destrossen altres homes. Aquesta és una forma de violència física. Hi ha una violència econòmica: la violència econòmica és aquella que et fa explotar un altre; la violència econòmica es dona quan robes a un altre, quan ja no ets germà de l'altre, sinó que ets una au de rapinya per al teu germà. Hi ha, a més, una violència racial: creus que no exercites la violència quan persegueixes un altre que és d'una raça diferent de la teva, creus que no exerceixes violència quan el difames, per ser d'una raça diferent de la teva? Hi ha una violència religiosa: creus que no exercites la violència quan no dones treball, o tanques les portes, o acomiades algú, per no ser de la teva mateixa religió? Creus que no és violència assetjar mitjançant la difamació aquell que no combrega amb els teus principis; assetjar-lo en la seva família, assetjar-lo entre la seva gent estimada, perquè no combrega amb la teva religió? Hi ha altres formes de violència que són les imposades per la moral filisteu. Tu vols imposar la teva forma de vida a un altre, tu has d'imposar la teva vocació a un altre... però qui t'ha dit que tu ets un exemple que cal seguir? Qui t'ha dit que pots imposar una forma de vida perquè a tu et plau? On és el motlle i on és el tipus perquè tu l'imposis?... Vet aquí una altra forma de violència. Únicament pots acabar amb la violència en tu i en els altres i en el món que t'envolta, per la fe interna i la meditació interna. No hi ha falses portes per acabar amb la violència. Aquest món està a punt d'esclatar i no hi ha forma d'acabar amb la violència! No busquis falses portes! No hi ha política que pugui solucionar aquest afany de violència embogit. No hi ha partit ni moviment al planeta que pugui acabar amb la violència. No hi ha falses sortides per a la violència al món... Em diuen que la gent jove en diferents latituds està buscant falses portes per sortir de la violència i el sofriment intern. Busca la droga com a solució. No busquis falses portes per acabar amb la violència.

Germà meu: compleix amb mandats simples, com simples són aquestes pedres i aquesta neu i aquest sol que ens beneeix. Porta la pau dins teu i porta-la als altres. Germà meu: allà en la història hi ha l'ésser humà mostrant el rostre del sofriment, mira aquest rostre del sofriment... però recorda que és necessari seguir endavant i que és necessari aprendre a riure i que és necessari aprendre a estimar.

A tu, germà meu, llanço aquesta esperança, aquesta esperança d'alegria, aquesta esperança d'amor perquè elevis el teu cor i elevis el teu esperit, i perquè no oblidis elevar el teu cos.